WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Lauren

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
L	L van Landtong	8
A	A van Achtertuin	16
U	U van Uitkijktoren	23
R	R van Ruïne	31
E	E van Eb	38
N	N van Nevengeul	45
	Alle letters thuis	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op het hek

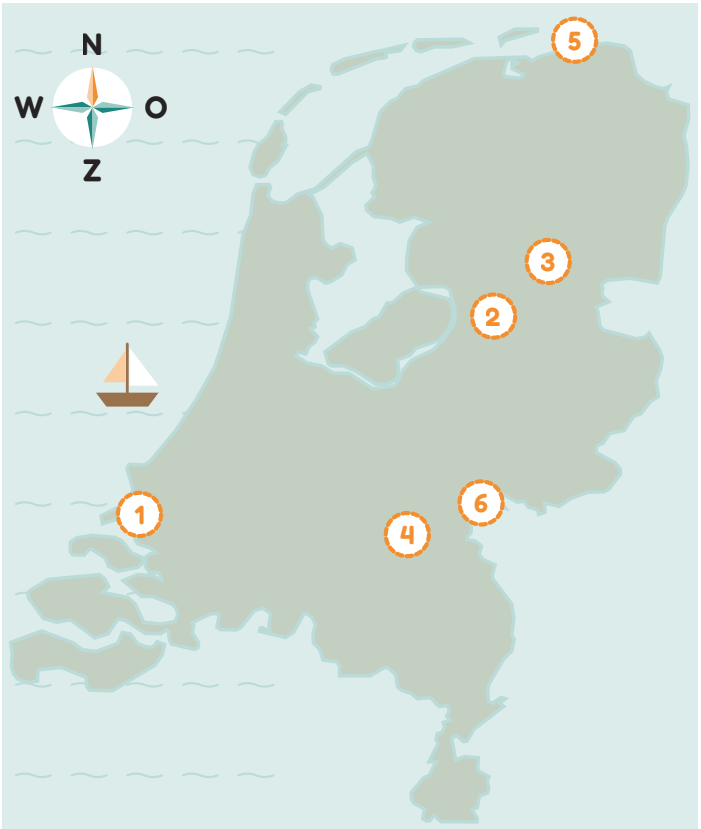

Het was een zonnige ochtend. Lauren schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Lauren remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Lauren?’ Lauren viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Lauren. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

LAUREN

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

L van Landtong

Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong. Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Lauren.

Pluim stak ook zijn tong uit. Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Lauren. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Lauren. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

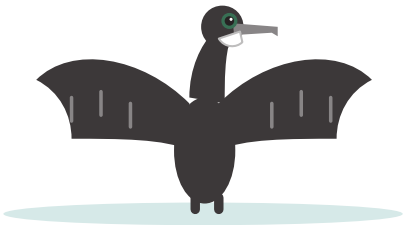
De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Lauren wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Lauren. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

Echt waar!

De aalscholver

Na het duiken gaat de aalscholver met gespreide vleugels zitten. Zo drogen zijn veren, want die worden nat als hij duikt.

Zo groot	80 tot 100 centimeter
Eet graag	vis, die hij duikend vangt
Zo herken je hem	zwart, met een haakje aan de snavel; zit vaak met gespreide vleugels

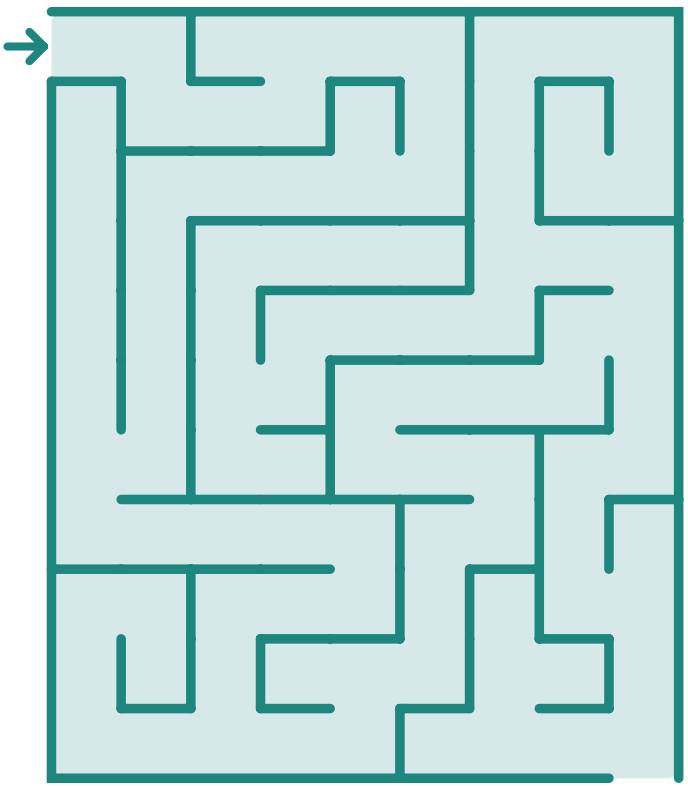
Raadsel: wie ben ik?

Ik ben groot en zwart. Na het duiken hang ik mijn vleugels uit om te drogen, als wasgoed aan de lijn. Wie ben ik?

Het antwoord staat op p. 58.

Doolhof

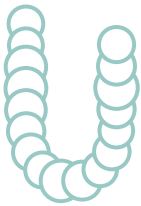
Trek met je vinger of een potlood een lijn van de groene pijl naar de egel. Er is maar één weg die klopt.

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

Letters schrijven: de U

Kun jij de U van Uitkijktoren schrijven? Begin bovenaan en trek de grijze letters over. Schrijf daarna het hele woord.

U U U U U

u u u u u u

Uitkijktoren

Kleur het vakje waar de U in jouw naam staat.

L	A	U	R	E	N

R van Ruïne

‘Weet je wat ik zo leuk vind aan reizen?’ vroeg Pluim. ‘Dat je nooit weet wat er komt.’ Lauren tikte op het volgende rondje. Woesj! Ze stonden bij de ruïne van een oud kasteel.

Er stonden nog maar een paar muren, met lege ramen erin. Over de stenen groeide mos. ‘Hier woonde lang geleden een heer of een vrouwe,’ zei Pluim. ‘Nu is het een ruïne. Een kasteel dat bijna op is.’